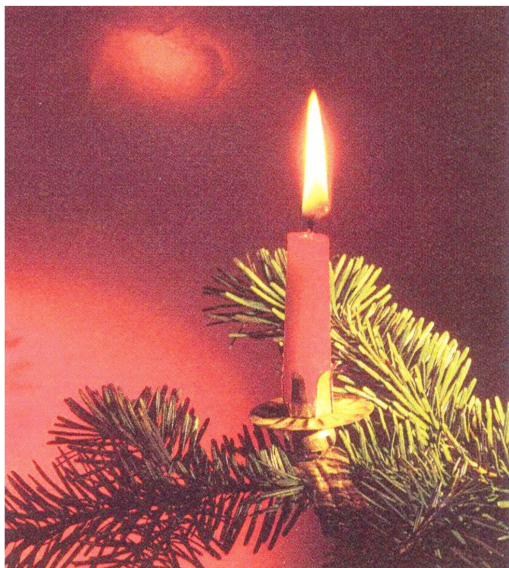

Rozhovory se životem

55

OBSAH

Dopis duchovního učitele Harduse-----	3
Lidstvo a atomová energie-----	4
Správná komunikace-----	6
Klonování-----	16
Duchovní pohled na duševní hygienu-----	17
Několik slov na závěr-----	28

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

DOPIS DUCHOVNÍHO UČITELE HARDUSE

Milý bratře Františku,

srdečně zdravím všechny Tvé přátele v Čechách. Staráš se o ně s láskou a předáváš jim duchovní pravdy.

Dnes vás chci seznámit s hygienou duchovních pravd. Hygienou rozumíme vše čisté, také duchovní pravda má být taková. Existuje jen jedna pravda, jež toto splňuje, pravda Stvořitelova. Na Zemi však často vykládáte pravdy jiné než ty, které sděloval Ježíš či k vám vyslaní poslové. Mnohé duchovní pravdy tak ztrácejí svůj původní smysl.

Kristus si vůbec nepřál, aby jeho učení vyšlo v písemné formě a aby se tyto prameny staly jediným zdrojem pravdy. Kdyby to chtěl, pak by předal lidstvu svoje učení v písemném tvaru sám. Dobře věděl, že knihy a další písemné prameny mají svůj vlastní osud.

Proto Kristus lidstvu jasně řekl: „*Budu prosit mého Otce, aby vám posílal na pomoc posly pravdy!*“ A také: „*Mám vám ještě sdělit řadu skutečností, ty však ještě nejste schopni pochopit. Ale Boží poslové, kteří k vám pak přijdou, vám pomohou těmto pravdám porozumět.*“

I naše poselství patří k takovým sdělením. Kristova duchovní moudrost musí být lidstvu neustále předávána v čisté formě, zatímco šíření zkreslených a nečistých sdělení je třeba zabránit. Kristus jasně řekl, že člověkem předávaná tradiční učení nejsou zárukou, že odpovídají pravdě, kterou učil.

I dnes Kristus posílá lidstvu učitele duchovní pravdy. Vzpomeňte na slova apoštola Pavla: „Nepředávám vám působivé moudrosti pocházející ode mne, jsou to sdělení Božích poslů.“ Dále říká: „To, co vám říkám, jsem dostal od Boha prostřednictvím jeho poslů.“

A tak vám, moji milí, radím: „Nehledejte stále nové zdroje poznání! Zkreslili je lidé a člověk se může mýlit! Zaměřte se na prameny duchovních pravd přinesené duchovními učiteli, jež vyslal Kristus. O to vás prosím.“

Pečujte prosím o svoji duchovní hygienu. Když se zachováte podle této rady, duchovně porostete.

LIDSTVO A ATOMOVÁ ENERGIE

„Moji milí,“

informoval nás anděl Matky Marie, „kdyby si lidé uvědomili, jak vážný je stav planety Země a celková situace na Zemi, politici by okamžitě zastavili vývoj a využívání jaderné energie. Ovšem lidé mají svobodnou vůli a rozhodnout to musí oni, protože mohou za to, že Zemi nepřetržitě ozařuje jaderný odpad. Nebezpečně se mění zemský povrch, ve všem živém se začínají projevovat disharmonie snižující jejich odolnost. Planeta může toto záření do určitého stupně pohlcovat a zpracovávat. Přesáhne-li se však kritický bod, její organismus vážně onemocní.“

„Je ještě naděje, že se tak nestane?“ ptali jsme se anděla.

„Lidé žijící na Zemi můžeme rozdělit do tří skupin“, odpověděl.

- „Laxní – nemají na tento problém žádný názor, protože se o záření nezajímají, nerozumí mu a ani osud Země je nezajímá.

- Odpůrci atomu – se snaží, aby si lidé uvědomili, jak velké nebezpečí záření představuje, a z toho důvodu se zasadili o zákaz atomových zbraní. Jsou si vědomi, že vyzařování atomového odpadu bude ohrožovat ještě mnoho budoucích generací i že problém vznikl našeptáváním negativních sil.

Pokud oheň člověk ovládá, ohlídá si ho - naznačil kdysi svými verši F. Schiller. Stejně platí také pro oheň atomový, jen s tím rozdílem, že je pro planetu i pro organismy mnohonásobně nebezpečnější. A selže-li morálně někdo z lidí zodpovědných za užití jaderné síly, bude lidstvo jako nespolehlivý strážce vystaveno záření nesmírné intenzity a podlehne mu.

- Stoupenci atomové energie - sledují jen užitek a hmotný zisk, jež jim tato energie přináší. Jsou přesvědčeni, že věda jednoho dne nalezne něco, co bude umět nebezpečné záření neutralizovat.“

Nás však dále zajímalo: „Je ještě šance, že se Země ve spolupráci s člověkem ještě zregeneruje a uzdraví?“

„Je to stejné jako u člověka, který je neustále napadán choroboplodnými zárodky: Také Země k tomu obdrží pomocnou energii od své matky - Slunce a ještě od jeho sourozeneckých planet.

Ovšem sníží-li se vlivem jaderné energie, jaderného odpadu, množství oxidu uhličitého či špatného smýšlení pozemských lidí její schopnost tuto pomocnou kosmickou sílu přijímat, pak Země a s ní i její lid bude muset zažít jiné procesy.

Všimněte si, že Země a její onemocnění je zrcadlovým obrazem duchovního a duševního onemocnění lidstva.

Dnes je planeta již příliš otrávena. Přední vědci však navrhují, aby byly tyto odpady atmosférickým tlakem vypuštěny do vesmíru. Ale to je obrovský omyl, vždyť by to ohrozilo bytosti na jiných planetách.“

Na závěr anděl sdělil: „Pozemští lidé mají svobodnou vůli. Přestože mají rozum, nehledali Boží zákonitosti, nechali se svést a za své činy ponесou následky. Ty budou ohromné!“

SPRÁVNÁ KOMUNIKACE

Ptáme-li se politiků či různých odborníků, jaký mají pocit z jejich právě skončené televizní debaty, často obě strany říkají, že právě ony zvítězily. Nikdo z nich totiž nechce „ztratit tvář“.

Rozhovorem rozumíme osobní setkání minimálně dvou lidí, kteří spolu hovoří z očí do očí. Jedná se tedy o dialog.

Dříve se často komunikovalo i jiným způsobem – dopisováním. Vzpomeňme např. korespondenci Goetheho se Schillerem či Eckermannem.

V dnešní době existují ještě jiné formy dorozumívání - telefonáty, chaty na internetu, fax, SMS atd. V takových případech také dnes své protějšky nevidíme, komunikace se řídí novými pravidly a objevují se nová nebezpečí nedorozumění.

Nyní se seznámíme s předpoklady pro dobrý rozhovor a závěrem vyvodíme pro nás to nejdůležitější - duchovní důsledky.

ROZHOVORY V PRŮBĚHU NAŠEHO ŽIVOTA

Než jsme se narodili, promlouvala k nám naše maminka – každá budoucí matka sleduje reakce svého plodu a uvědomuje si jeho reakce na její povídání.

V dospívání s námi rodiče probírají nejrůznější události, později si vyměňujeme názory se svými životními partnery, jednáme se svými nadřízenými či podřízenými atd.

Někdy se tlachá naprázdno – aby řeč nestála. V dopravních prostředcích, čekárnách vznikají spontánní diskuse. Další jsou projevy při určitých příležitostech, nastudované rozhovory, obávané rozhovory s těžce nemocnými a umírajícími.

Milovníci zvířat vedou hovory se svými miláčky a jsou přesvědčeni, že na ně zvířata reagují. Další mluví se svými rostlinami a pozorují, že v důsledku toho lépe prospívají.

Častá setkání se uskutečnila díky strategii duchovního průvodce. Ovšem mnohdy se na nich podílejí negativní síly, které popichují a svádějí k neshodám.

SOKRATOVA TŘI SÍTA

Řeckého filosofa Sokrata kdysi vyhledal muž a prosil, zda by mu mohl něco říct o svých přátelích. Než začal hovořit, Sokrates se ho zeptal:

„Prosel jsi informace přes tři síta?

Prvním sítem je *pravdomluvnost*. Prověřil sis, zda je pravda to, co mi chceš vyprávět?“

Dotyčný znejistil a odvětil záporně.

„Druhým sítem je *dobromyslnost*. Je alespoň laskavé to, co mi chceš povědět?“

Ani tehdy nebyla odpověď kladná.

„Třetím sítem je *nutnost*. Je alespoň nezbytné, abys mi to vyprávěl?“

Muž zakoktal: „Ani ne.“

„Jestliže to, co mi tu chceš vyprávět, není ani pravda, ani to není laskavé, ani nutné, pak to nech být a nezatěžuj tím sebe, ani mne!“

Před 25 lety nás duchovní učitel Hardus informoval o Sokratově vyzrálosti i o jeho původu – pochází z Venuše. A právě ve zmíněném dialogu se jeho vyspělost projevila.

My však tušíme, proč onen muž navštívil starověkého filozofa. Chtěl se z jeho pohledu na své přátele poučit. Pak by možná svůj kritický postoj změnil.

Kdybychom se my sami Sokratovým návodem řídili, mnoho diskusí bychom ani nezačali. Ušetřili bychom si nepříjemností a nepřišli o energii. Mluvení je totiž energetická záležitost. Nejvýrazněji to vidíme u těžce nemocných a umírajících, kteří jsou již natolik vyčerpaní, že sotva řeknou jednu větu.

CO URČUJE KVALITU ROZHOVORU?

O dobrém výsledku jednání rozhoduje počet účastníků, stejnorodost či různorodost skupiny, vzdělání přítomných a také to, zda chování zúčastněných odpovídá tomu, co očekáváme. Důležitá je ještě celková atmosféra, cíl, který máme, a výsledek diskuse. Jinak jednají lidé plní předsudků, jinak lidé sobě sympatičtí. Rozhodující je, zda jsou schopni vyjádřit svůj názor i to, jaké mají vůči sobě postavení.

Tak např. delegace zaměstnanců se setká se svými zaměstnavateli, protože chtějí novou kolektivní smlouvu a lepší platy. V tomto případě o výsledku rozhodne, zda diskuse probíhá na neutrální půdě, zda jsou limitováni časem, zda mají informace o hospodářských poměrech, ziskovosti, znají statistické údaje, zkrátka jestli se na jednání dobře připravili. Snaží se nezkreslovat informace, touží mluvit pravdu? Nevládne mezi některými antipatie či napětí?

A něco důležitého: duchovně vědomá příprava na jednání! V prvé řadě prosba směrem k duchovním průvodcům všech účastníků budoucí schůzky o zdárný průběh jednání. V samotné diskusi by pak měla být cítit láska k bližnímu i čestný úmysl dosáhnout výsledku přijatelného pro obě strany. To ovšem vyžaduje umění vcítit se do druhé strany a již od začátku nikomu nepřičítat zlé úmysly.

Abychom tohoto dosáhli, můžeme účinně použít metodu *výměny rolí*. V takovém případě na začátku setkání jeden zástupce převezme roli druhé strany, identifikuje se s ní a přednese naléhavou prosbu jménem druhé strany tak, jak si představuje, že to druhá strana myslí. Pochopitelně že tento způsob vyžaduje od obou mnoho dobré vůle a klade vysoké nároky na toleranci všech. Může to však být mimořádně účinné, směřuje to k důležitým bodům, a tedy rychleji k cíli.

Náročnější jednání je vhodné někdy odročit. Pokud jsou všichni unaveni a spotřebovali všechny své argumenty, tehdy je dobré diskusi ukončit kompromisem.

Pro jakýkoliv druh rozhovoru platí, že všichni zúčastnění zodpovídají za to, co říkají, jakým způsobem to říkají, co zamlčí a také jakou úctu mají k druhému – dítku Božímu. Zkrátka jak velká hodnota lásky

a pokory vibruje ve skupině. Týká se to dialogů rodičů s dětmi, životních partnerů, kolegů v zaměstnání, lékařů s pacienty, dirigentů s hudebníky v orchestru atd.

Důležitý je tón, hlasitost i výběr slov. Uvedu to na vlastním zážitku. Jednou mne pozvali bratr Otto a jeho žena Marie k nim domů. Už si nepamatuji, o čem jsme to mluvili, když tu náhle sestra Marie upadla do transu a ke mně se obrátila bytostí plnou dobra: „Milé dítě, prosím, podívej se na váš problém i z druhé strany,“ říkala tak láskyplným tónem, že mi vhrkly slzy do očí. Vyslovila vážné věci, ovšem byly řečeny s takovou pokorou, že si to sotva umíte představit. Ona bytost je ve srovnání se mnou vývojově pravděpodobně o tisíce let výš, ovšem žádným způsobem mi nedala pocítit svou převahu, jak by to na Zemi mnozí lidé vlivem svého postavení učinili.

To láska, ne člověk vítězí!

Jiný příklad. Jak probíhá běžný přijímací pohovor do zaměstnání? Rozhoduje, jak je dotyčný oblečen a upraven. Mnohdy čeká v místnosti se skrytým oknem, skrz které zaměstnavatel sleduje jeho chování během čekání: přechází nervózně sem a tam, kontroluje neustále svoje oblečení, sleduje hodinky nebo pozoruje obrazy či se dívá z okna ven?

Jak by se měl v takové situaci chovat opravdový křesťan? Krátí si čekání modlitbou. Prosí o požehnání firmě, ve které hodlá pracovat, zdraví duchovní průvodce druhé strany a toho svého žádá o pomoc při nalezení vhodných slov. Výsledek vkládá do vůle Boží.

Nadřazený si může první dojem udělat tajným pozorováním. Při skutečném setkání pak zkušený zaměstnavatel sleduje, jak dotyčný vstupuje, jak zdraví, jak tiskne ruku, jak se tváří (v obličeji člověka je otisknut jeho život), zda je klidný či roztěkaný, zda neuhýbá před pohledem nadřízeného, jak si sedá, jak začíná mluvit, zda se bojí, je nejistý či naopak sebejistý, sympatický. Představuje se skromně, vzletně či jedno-duše? Jak gestikuluje, zda rozhazuje nervózně rukama při každickém slovu. A každá pozice ve firmě klade jiný důraz na jednotlivé hodnoty.

A duchovní křesťan? Je nápadný svým klidem, který zachovává v každé situaci, přirozeným vystupováním a upřímným vyjadřováním.

Pracujte na sobě, hledejte pravdu, jen tak postupně dosáhnete potřebného vyššího stupně. Veškeré vaše pocity, myšlenky, slova, činy, vůle - nechť se řídí následujícími radami:

- *Žij v pravdě a upřímnosti, žij s Bohem, neboť Bůh je pravda. Když toto zvládneš, začneš pociťovat radost.*
- *Žij čistě a buď přímý - celou svou bytostí, svým chtěním, myšlením, cítěním, mluvením a jednáním. Nebuď polovičatý, zálužný a neměj postranní úmysly. Mluv jasně, hlídej své myšlenky a pocity. Nevymlouvej se a nekličkuj, vyjádři jasně, co si myslíš. Nejsi však nucen říci víc, než ti radí tvoje svědomí. Tvoje řeč budiž „ano, ano, ne, ne.“ Čím více budeš mluvit, tím hůř ti druhý porozumí, a proto si odpověď promysli předem.*

Zvládneš-li i tento stupeň, pak dále:

- *Buď pokorný. Základním předpokladem této dovednosti je pravda a přímost.*

Tyto uvedené dovednosti se stávají příčkou, po které může člověk stoupat ke Světlu.

A ještě další zásady je třeba dodržovat:

- *Uč se žít v souladu s Boží vůlí. Bez pokory se této schopnosti nedosáhne, pokora je k takovému životu předstupněm. K tomu však musíš vědět, proč žiješ na Zemi, co sis předsevzal zde splnit a co odčinit.*

Žití podle této zásady je zárukou, že jednou dosáhneš takového stupně vědomí, který od Tebe Bůh očekává, vždyť právě proto Ti život daroval. Je však třeba všechno činit v souladu s vůlí Boží.

Člověk, který v některém ze svých minulých životů nerespektoval zákon lásky k bližnímu a ani nepřemýšlel nad Boží existencí, nyní patří mezi nevědomé. To však není tvůj případ, a proto poznané pravdy jsou zdrojem radosti jak na Zemi, tak později i na druhé straně. Buď vděčný, že jsi v sobě zabudoval potřebu mluvit plný pokory, však na rovinu, nic nezkrášlovat, a tak se chovat v souladu s Boží vůlí.

Zbav se svého egoismu. Právě ten ti brání v rozvoji a svazuje tě. Pravda naopak osvobozuje.

Nyní nastupuje další pokyn:

- *Žij v lásce. Takové chování znamená již lidskou vyspělost. Tak na Zemi žil Ježíš. Měj stále před očima Jeho vzor, spoj své srdce v dobrou a lásku. Tak je to správné. Žij v lásce, miluj Boha nade vše a bližního jako sebe sama.*

Žít v lásce však znamená ještě víc. Milovat bratra, sestru, kteří tě mají rádi, to je snadné. Je však třeba milovat všechny a všechno. Veškeré stvoření! A to není vždy snadné.

Proto dříve, než otevřeš ústa, přemýšlej: Bude to pravdivé? Jsem skutečně pokorný? Jsem opravdu čistý? Žiji v souladu s vůlí Boha, žiji v lásce? Nemám zkreslený pohled na bližního? Nezaměřuji se jen na jeho chyby? Nejsem zahleděn jen do sebe, vadí mi jeho způsob mluvy, zatímco bych měl cítit k němu lásku? Nejsem hned hotov s úsudkem? Neodsuzuji ho jen proto, že nechce být takový, jakého bych ho chtěl mít já? Ujasni si vše, protože bez takového porozumění nepostoupíš dál. A pamatuj: „Co nejmenšímu z mých bratří jsi učinil, to mně jsi učinil,“ řekl Pán.

Můj bližní nemluví pravdu a já ho usvědčil ze lži. Nejsem však spoluviníkem? Protože i já ještě občas uvažuji o lži a stejným způsobem někdy hovořím. Co to, že mi nyní lže? To proto, že i já mám ještě tendenci lhát. Jak snadno se druhý odsoudí, ovšem pak k němu vzniknou náročné vazby!

Pravdu nelze vnucovat. Ovšem můžeš, a je to tak správné, poprosit: „Otče, pomoz mu. Ještě neumí rozpoznat pravdu a podle ní žít!“ Duchovní svět se ti v tomto směru snaží pomáhat.

Duchovně probuzená radost, o níž tě nikdo nepřipraví, vzniká žitím podle výše uvedených zásad – raději je ještě jednou připomenut: myslet v pravdě, jednat stejným způsobem, znát čistou pravdu, být pokorný, žít dle Boží vůle a v Boží lásce.

Vše, čím ses po vzdálení z duchovního domova zatížil, je dočasné. Zbavíš se toho jen prací na sobě.

Nečekej, až ti smrt otevře dveře, nevěř, že se v tom okamžiku duchovně probudíš a k tomu ještě v nádherných nebeských sférách. Není tomu tak!

Právě to, jakým způsobem žiješ nyní na Zemi, tak právě to rozhodne, kam se na druhé straně dostaneš.

Zatížení z minulých životů je překážkou na cestě k dokonalosti. Je nutné se ho zbavit tam, kde jsi k němu přišel. Událo se vždy, když jsi porušoval zákony Boží či zákony platné pro tvůj vývojový stupeň či stupeň propadu.

Je správné a nanejvýš spravedlivé, abys pochopil, poznal a zažil rady „Bud' upřímný“, „Bud' čistý“, „Bud' pokorný“, „Žij dle Boží vůle“ a „Žij v lásce“.

Blaze tomu, kdo dokáže tak žít! Protože pak se pro něj stane smrt branou k vytouženému vývojově vyššímu stupni.

Co k tomu dodat? Dodržování uvedených zásad způsobí, že nedovolíme, aby některá setkání vůbec proběhla, zbývající budou probíhat v přátelštější atmosféře. Vzpomeňme na Emanuelovy rady, až budeme mluvit s rodiči či se svými dětmi, se svými partnery, kolegy atd.

BUĎ UPŘÍMNÝ!

Již kdysi si Marie uvědomila, že lež všechny ovládá a je příčinou většiny trápení a zla.

Také já si vzpomínám, jak mne kdysi čekal rozhovor, ve kterém

by mne jedna otázka mohla přivést do nepříjemné situace. Chci přece za každé situace mluvit pravdu a v tomto případě bych musela o druhém říci něco negativního. A tomu jsem se chtěla vyhnout. Proto jsem před rozhovorem poprosila duchovní svět, aby při mně stál. A k mému překvapení a velké radosti jsme se na ožehavé téma nedostali!

Určitě jste slyšeli o detektoru lži. Tento přístroj je založen na tom, že při lhaní dochází ze změně krevního tlaku, vlhkosti kůže, rytmu řeči, pohledu aj. Do rozhovoru je zapojena celá bytost.

M. Gándhí kdysi vyzýval k laskavosti: („.... spravedlnost bez lásky činí tvrdým, pravda bez lásky činí kritickým, chytrost bez lásky činí vychytralým, laskavost bez lásky činí malicherným“ – pozn. redakce). Také Sokrates na to ve Třech sítích upozornil. Nelze pravdu vmést do obličej. Tón hlasu mnohé vyřeší! Druhý přijme laskavě vyslovenou pravdu jinak, než když je řečena mentorsky, stylem všechno vím a znám, s cílem za každé situace vyhrát.

Je nutné a správné říkat to právě teď? Je to v souladu s vůlí Boží? Neuškodím někomu? Raději mluvmé méně – ano, ano, ne, ne!

Kdysi jsem občas přišla domů plná špatných zážitků a měla tendenci se tlaku zbavit a vyprávět o tom své matce. Později se mi stále častěji dařilo, dříve než jsem otevřela ústa, zeptat se sama sebe: „Prospěje to někomu, když o tom budu mluvit? Neudělá si vlivem toho maminka jiný obraz o dotyčném?“ A tak jsem se naučila mlčet. Zvykala jsem si na takové chování i v jiných situacích a pomáhalo mi to. V práci jsem se přestala účastnit planých diskusí a nakonec mne tím kolegové ani neobtěžovali.

Stále jsem objevovala, že když mne něco uvnitř obzvlášť pudilo, abych o druhém řekla, tak to nebylo od duchovního průvodce, nýbrž od negativních sil. Duchovní ochránce přece respektuje svobodnou vůli, ten na vás netlačí.

Někdy je lepší raději říct: „Nechci o tom mluvit,“ než si pomáhat nějakou nepravdou, polopravdou či zamlouváním, a tak se zatížit.

BUĎ PŘÍMÝ!

Vyjadřujme se jasně, pak nevzniknou nedorozumění. O mnohém rozhoduje jazyková vybavenost dotyčného, a proto se naučme zejména u těžších problémů se na závěr zeptat, zda jsem se jasně vyjádřil, a nějakou otázkou si zkontrolovat, zda je všechno srozumitelné. Tak se předejde nejasnostem.

Když lidé po diskusi vyplňovali v dotazníku, o čem se mluvilo, zda např. byly venku slyšet nějaké zvuky, zjistilo se, že jen polovina údajů byla pravdivá a zbytek vymyšlený. Proto výpovědi svědků u soudu mohou být problematické.

Naslouchání je třeba se učit a cvičit se v něm. Vzpomeňme na rozhovory s nevědomými dušemi, jak tam je důležité pochopit, co říkají (viz R39 Julča – pozn. redakce). Rovněž sympatie a antipatie mohou být příčinou zkresleného chápání. I v tomto případě je dobré poprosit duchovního průvodce, aby nám pomohl najít správná slova a abychom porozuměli tomu, co bylo řečeno. Abychom pochopili, co nám má situace říct.

Třetím předpokladem pro dobrý rozhovor je pravidlo:

BUĎ POKORNÝ!

Pokorný znamená mít odvahu sloužit. Nemyslet si, že znám všechnu pravdu a musím ji druhým nutně přednést. Pokorný znamená chovat se skromně, pozorně sledovat rozhovor a trpělivě vyčkávat, až přijdu na řadu. Vlastní názory neuznávat za jediné platné. Aby mne druzí nepovažovali za toho, kdo snědl veškerou moudrost světa, a za toho, kdo všechno ví a všechno zná.

Být pokorný znamená přiznat vlastní chyby a omyly, přiznat nevědomost a nebát se, že tím ztratím tvář. To je pro mnohé hodně těžké, zejména pro muže.

ŽIJ PODLE BOŽÍ VŮLE!

Znamená odložit všechny zlovyky, nectnosti (viz Ohněm pozemského života str. 55 – pozn. redakce). Když ve druhém vidíme

dítě Boží, a tak ho v duchu oslovíme, pak všechny negativní zkušenosti blednou. „Otče, odpusť mu, on to lépe neumí, neví, co říká a co činí. Chci mu pomoci stát se lepším.“

A opět osvědčená rada – příprava na setkání s pomocí duchovního průvodce. Také při neočekávané hádce je dobré požádat o pomoc. Pak se člověk hned neurazí, nerozhněvá nebo neonemocní. A ještě něco: Neoplácet stejným, zachovat klid, být si vědom Boží jiskry v dotyčném, vysílat lásku, mír a harmonii. Ale nebrat si toho příliš na sebe, nic nepřehánět. Pak pomoc nebyla od duchovního průvodce, nýbrž od negativních sil.

Kdo již umí jednat upřímně, přímo, v pokoře a v souladu s Boží vůlí, tomu se jistě podaří také pátý krok:

ŽIJ V LÁSCE!

Neznamená to se vším souhlasit, nechránit se před těžkostmi – to bych podporoval negativní jednání druhých, a tak jim škodil. Bránit se ale vhodným způsobem, říkat vše klidným tónem. Pokud má člověk zažité předchozí návody a jedná podle nich, pak ani tento způsob jednání mu nepřipadne těžký, jeho vyzařování to usnadňuje.

Již ráno je důležité poprosit o vedení, inspiraci pro dobré jednání a také o ochranu. Negativní síly se totiž snaží narušit harmonické soužití a každou maličkost využít pro vznik roztržky. Snaží se, abyste se nekontrolovali. Musíte se také naučit říci NE, ovšem vhodným tónem. Negativní síly využívají tělesnou či duševní nepohodu, mírnou přepracovanost k tomu, aby vám vsugerovaly podrážděné reakce, a tak narušily rovnováhu.

A závěrem jedno: Opravdu dobrý rozhovor nepotřebuje vítěze, protože je veden tím nejdůležitějším. Láskou.

KLONOVÁNÍ

žádali jsme anděla Matky Marie, zda bychom nemohli předat jiné poselství, protože za našeho života se na Zemi neklonovalo, a jsme tedy v tomto oboru úplní laici. Ale nedal jinak, poněvadž předat zprávu o klonování byl jeho úkol. Seznámil nás s jeho principem a my nakonec souhlasili, že zprávu sdělíme, jak nejlépe budeme umět. Ale připomínáme, že toto poselství si neklade za cíl předat kompletní informace o klonování ani o budoucích následcích v životě lidí a zvířat.

Jaké je tedy pozadí tohoto jevu? Negativní síly využívají i v tomto případě lidské nevědomosti. A proto nás zajímalo: „Připustí Stvořitel také klonování lidí a budou taková tvorová plnohodnotná lidé?“

„Než vám na to odpovím,“ řekl anděl, „je třeba, abyste si uvědomili, že klonovaná zvířata mají duši. Podstatný je však vývoj duše, ne její vznik či vnější forma. Vznik klonovaného zvířecího těla sice přírodní zákony umožňují, ale není to vůle Stvořitelova. V tomto případě se jedná o vůli Satanovu, kterou mu zprostředkovávají lidé. Satan by ovšem chtěl též tvořit duše, ale v tomto případě je zcela bezmocný.

Abyste vše pochopili, musím vám připomenout rozdíl mezi bytostmi s duší a bytostmi s duchem.

Vše živé – na Zemi i v univerzu neexistuje nic neživého - má přinejmenším duši. Bytost s duchem a duší, tedy člověk v nejrůznějších vývojových stupních, je nositelem Božího daru – onoho Já, jež nazýváte Boží jiskrou, jiskrou Prasvěta. Ta zaručuje, že každá duchovní bytost, tedy i ta, která od Boha odpadla, má s Ním nepřetržitelné spojení.

Každý dobrovolný odklon z cesty za dokonalostí má následky. Vy této tvrdé skutečnosti říkáte osud, karma apod. Projevuje se

programem zakódovaným v duchu i duši, který si pak na Zem ona bytost přinese. Splnění tohoto úkolu hlídá duchovní průvodce člověka.

Podle pravidla, že u Boha není nic bezúčelného, je i klonování lidského těla v přírodním zákoně sice možné, ale při každé takové inkarnaci nedojde k nápravě dle Božího zákona.

Klonování se přičí přirozenému běhu života na Zemi. Neodpovídá Božím zákonům ani Jeho plánu. A toho využívá Satan a zkouší do klonu inkarnovat ze svých oblastí jemu dobrovolně oddané spolupojovníky. A pozemští vědci mu v tomto smyslu vlastně oddaně pomáhají, staví se na úroveň „Stvořitele“, líbí se jim jejich moc, neznají žádné tabu. Nemají úctu před Božími zákony ani před Bohem.

Takto inkarnované bytosti by byly zdrojem chaosu, disharmonie a staly by se negativním vzorem pro člověka, který na Zem přišel v souladu s přáním Boha. Objevily by se např. satanské kulty, satanské vlády atd.“

„Do jaké míry by tohle všechno Stvořitel připustil?“

Andělova odpověď zněla: „Domnívám se, že současné lidstvo čekají ještě další potíže.“ Pak se anděl odmlčel.

DUCHOVNÍ POHLED NA DUŠEVNÍ HYGIENU

Josef z Nazaretu v jednom poselství připomenul událost z doby Ježíšovy. Ten dívaje se na mytí pohárů pravil: „*Proč čistíte jen vnější obal vašich pohárů? Což nechápete, že ten, kdo stvořil vnitřní stranu, stvořil také vnější jako celek?*“

Dnes je pro nás samozřejmé dbát o všemožnou hygienu fyzického těla. Ale to nestačí. Většina lidí hrubě zanedbává očistu své duše, oné

jemné energetické sítě chránící Kristovo světlo a Boží jiskru. Duše je totiž podstatnou částí našeho jemnohmotného těla.

My pozemští lidé jsme v hmotném těle žijící duchovní bytosti, ovšem jsme občany dvou světů. Díky fyzickému tělu žijeme na materiální úrovni, ale svojí jemnohmotnou složkou jsme ještě spojeni s oním světem.

Tvůrce nám při stvoření daroval Boží jiskru, část prasu světla podobnou rotujícímu krystalu. Je neměnná a v téže podobě zůstane po věky. Světlo Kristovo, pocházející od prvorozeného syna Božího, Boží jiskru obklopuje svým fluidem a vyztužuje tedy jak ducha, tak duši. Boží jiskra také nemůže být nikdy pošpiněna. Ale duše od doby, kdy bytost opakovaným přestupováním Božích zákonů odpadla od Boha, velmi trpí. Duše je tedy dnes jiná, nemá svoji původní kvalitu.

Proč vlastně duši máme? Byla nám propůjčena jako pomocník k dosažení dokonalosti. Aby se rozum, láska a svobodná vůle – základní vlastnosti Boží jiskry – rozvinuly do dokonalé formy. Duše totiž dokáže využívat životní sílu vycházející z Boží jiskry ke zvládnutí našeho bytí.

Stávající stav lidské duše rozhodne, jaký bude náš hmotný a jemnohmotný život.

Dobrý stav duše je základní příčinou optimálního zdravotního stavu, v opačném případě se podílí na tělesné a duševní disharmonii.

Ještě důležitější je náš duševní stav pro budoucí život na druhé straně. Rozhodne, zda při procesu uvolňování během pozemské smrti budeme přitahováni sférami světlými či temnotou.

Jak kvalitu svého duševního stavu poznáme? Všimněte si svých vjemů, pocitů a nálad. Pokud člověk podléhá negativním vlivům, pak se u něho objevují náruživosti, žádostivosti, určité pudy či agresivita.

Duševní stavy jsou vyvolány jak vnějšími, tak vnitřními vlivy – obrazy, tóny, vůněmi, setkáními, zážitky nebo zevnitř myšlenkami, pocity či silou představivosti.

Tak např. pohled na květ vyvolá pocit radosti, obdivu, zatímco určitý obraz svými nepříznivými vibracemi způsobí opak. Při pozorování hvězdného nebe zase pociťujeme úctu před naším Tvůrcem, pohled milované bytosti v nás vzbuzuje pocit náklonnosti. Staneme-li se svědky nějaké nehody, zažijeme podle svého založení pocit lítosti, zděšení či hrůzy.

Některá vůně působí příznivě, jiná vyvolá ošklivost. Akustický vjem, např. hudba vyvolá téměř každou náladu a na tom je založen účinek reklamy i rady lékařů.

Taneční hudba vyvolá veselou náladu, rytmy mohou vést až k extázi, klasická hudba vede k rozjímání, zatímco pochodová dokáže uvést do pohybu davy lidí.

Také vzpomínky či představy, a koneckonců i myšlenky vyvolávají pocity. Ovšem uvědomíme-li si, že jen zlomek, cca 12 procent myšlenek je našich, pak většina inspirací je od jiných bytostí. Může to být náš duchovní průvodce, ale také sugesce negativních sil.

Již pouhá představa dokáže ovlivnit celé naše tělo i chování. Začneme-li se bát, hned se to na těle projeví: změní se rysy, zvýší se teplota frekvence a tep je nepravidelný. Mohou se dostavit žaludeční nevolnosti či nutkání k močení. Když pak člověk zjistí, že se bál zbytečně, ihned mizí bledost, kůže růžoví, tep se normalizuje a tlak krve klesne.

Jak tedy dosáhnout stavu odpovídajícího Boží vůli?

Sebekontrolou duševního stavu. Ovšem je to třeba dělat bez emocí, s plnou objektivitou a sebekriticky. Jak kdysi vzkázal svému příteli známý z druhé strany: „Člověk by se měl chovat jako jezdec pozorující pohyby svého koně. Pozoruje je, ale ani na okamžik se se svým zvířetem neidentifikuje.“

Zaměřením se na **pozitivní pocity** – důvěru, naději, víru a radost. Ty příznivě působí na tělo i na duši. U vyspělého člověka by měly být jeho trvalým stavem. Vznik pozitivních pocitů ztěžují nectnosti, zlozvyky a život bez lásky.

Negativní pocity - hněv, nenávist, závist, žárlivost, strach, obavy a starosti zbavují člověka životní síly a projevují se nepříznivě na jeho duševním a tělesném stavu. Není proto vhodné jim dávat volný průběh, ale ani je potlačovat. V druhém případě tomu slouží jako ventil např. alkohol, drogy. Tak se někteří lidé snaží umlčet své nedobré pocity, ovšem bez úspěchu.

Ani silné kladné emoce, jako nestřídmá radost nejsou příznivé, protože v takovém případě se otevírá aura a negativní bytosti pak mohou odčerpávat životní sílu.

A nyní to důležité. Jak se zachovat, když začínáme u sebe pozorovat zárodek špatného pocitu? První rada: Okamžitě a vědomě ho nahradit pozitivním. Nejlépe si to vysvětlíme na modelové situaci: Hřmí. Došlo k výbuchu. Stalo se něco ošklivého. Cítíme, že se začínáme bát. V takové situaci ihned řekněme např. **„Jsem dítě Boží, nezranitelné a nezničitelné,“** nebo: **„Miluji tě, neboť ty jsi nositelem Boží jiskry.“** Budete vidět, milí bratři a sestry, jak strach rychle zmizí.

Rada druhá: Zavnímáme-li špatný pocit, začněme ihned pracovat – sekat trávu, luxovat nebo také sportovat. To také radí lékaři pacientům s depresemi.

Takže ještě jednou. Nejprve se naučme rozpoznat kvalitu svých pocitů a potom se je hned snažme přivést pod kontrolu.

Většina lidí je spíše otroky svých pocitů. Ovšem máme je ovládnout a negativním se ubránit, nedovolit, aby se rozšířily. Pokud totiž člověk klesne pod kritický bod, pak bez cizí pomoci stěží vše ustojí. Je proto nutné se naučit ihned přepólovat do nás vstupující nežádoucí pocit v dokonalejší.

Duchovní učitel Emanuel k tomu doporučuje následující cvičení:

Aby se stal člověk láskyplným, nebojácným a nedovolil tak negativním silám a jejich stoupencům vniknutí do aury, je třeba analyzovat duchovním pohledem všechno to, nač se díváte, co posloucháte, na co myslíte, i to, jak se cítíte. Zeptejte se:

„Slouží tento pocit, myšlenka, to, co slyším a vidím

- 1. mému vývojovému vzestupu?*
- 2. duchovnímu rozvoji mých sourozenců?*
- 3. přílivu sil přinášejících tělesnou a duševní zdatnost, zdraví a harmonii?*
- 4. šíření lásky mezi bližními, soužití na Zemi a ve vesmíru?“*

Budete-li se v tomto dotazování vytrvale a důsledně procvičovat, dostaví se úspěch nejprve občas, ale nakonec se tato schopnost stane trvalou součástí osobnosti. Takový stav vás také spojuje s vaším duchovním průvodcem. Pamatujte, že bez práce nejsou koláče!

Už během života na Zemi většina lidí prožívá pocity, které konfe-se označují jako nebe, peklo a očistec. Lidé si je však tak intenzivně neuvědomují, protože hmotné tělo pocity významně tlumí. Teprve až po uvolnění z těla při přechodu na onu stranu upozorujeme, že se každé duševní hnutí ihned a zřetelně projevuje formou světlých či tmavých paprsků vystřelujících do okolí.

Kdysi na Zemi slavná osobnost nám vzkázala, že když definitivně opouštěla své tělo, provázela ji během přechodu na druhý břeh její duchovní průvodce. Aby jí pomohl přizpůsobit se nové situaci. Náhle však zmizel. Když se pak opět po jejím boku objevil, řekl: „Milý příteli, tvoje špatná myšlenka způsobila negativní vibraci a tu my nesnese-me. Pokud tedy chceš, abych při tobě zůstal, kontroluj si myšlenky a pocity. Nechť jsou v souladu s Boží vůlí.“

Naučme se tedy takové kontrole již na Zemi, využijme čas, který ještě máme, abychom se v této duševní práci zdokonalili. Každá vteřina pozemského života je nesmírně cenná, zejména jsme-li v důchodu nebo nás v běhu života zastavila nemoc, ale také pokud třeba jen ležujeme v posteli. Každá chvilka je pro tento typ tréninku důležitá a cenná. A divili byste se, kolik postižených, navzdory svému handicapu, vyznačuje vnitřní mír a lásku.

SEBEZDOKONALOVÁNÍ

je nejvyšší stupeň duševní hygieny. Úkolem každého člověka je tříbit svůj charakter tak, aby na sklonku svého života mohl říct, že se povahově zlepšil - odstranil či alespoň zeslabil své nečnosti, snížil počet zlovyků, ale mravní čistotu rozvinul do krásy takové, jaká byla typická pro Ježíše Krista. On je náš ideál, ukázal nám, jakým směrem se máme vyvíjet. Pak dosáhneme cíle, který jsme si před svou inkarnací dali.

Každý z nás jsme pozemský život začínali na jiném vývojovém stupni, ale všichni jsme si vytýčili jeden stejný cíl – být lepšími a dostat se k Bohu blíž. „Blíž k Tobě, Bože můj.“

Vypadá to jednoduše, a vlastně by to ani nebylo tak obtížné, kdybychom nebyli vystaveni jedné závažné komplikaci: ztěžují nám to negativní síly, které nás provokují. Dokonce to zařídily tak, že mnohdy člověka ani nenapadne v tomto smyslu něco dělat!

Není v jejich zájmu, abychom se duchovně zlepšovali a po přechodu na druhou stranu dostali do sféry světla. A tak nám v této práci překážejí.

Síly protikladu potřebují duševní síly lidí, a proto se snaží nás ovlivňovat sugescemi a manipulovat s námi. A tak se z někoho stává jejich poslušný nástroj, a ani si této skutečnosti není vědom.

SUGESCE A MANIPULACE

jsou základní metody temných sil. Sugescie jsou o něco lépe rozpoznatelné než manipulace, a tak se nyní budeme věnovat těm druhým.

Aniž to člověk tuší, může být ovlivňován jinými bytostmi. Ty temné nerespektují svobodnou vůli a manipulují jím, což může vést až k tomu, že se stane loutkou bez vůle. Jak před několika lety řekl náš učitel Emanuel: „Ti, co se nechají manipulovat, budou znát svobodnou vůli jen z knih.“

Smyslem manipulace je odnaučit člověka udělat si svůj vlastní názor, nepřemýšlet a vlastní vůli minimalizovat. Stát se nástrojem negativních sil.

Jak takového člověka poznáme? Bezmyšlenkovitě opakuje vyhlášená hesla, aniž by si řádně uvědomil jejich smysl.

Manipulace se odehrává na dvou úrovních a různými způsoby:

1. Manipulace na hmotné úrovni:

- přes výživu:

Dnes se většina lidí živí mrtvou stravou. Ta způsobuje překyselení organismu projevující se kožními reakcemi, vznikem usazenin v kloubech a po duševní stránce nervozitou, agresivitou, potřebou se hádat. Navíc lidé konzumují potraviny znehodnocené genovou manipulací.

- přes média:

Pomocí tiskovin, rozhlasu, televize a internetu se snadno ovlivňuje názor společnosti. Opakuje-li někdo známý v rozhlasu, televizi či tisku nějaký názor, zabývá se jím pak týdny veřejnost. Nakonec ho lidé považují za svůj, ačkoliv mnohdy reprodukuje, papouškují jenom to, co vyslovil nástroj negativních sil. Je na škodu věci, že se ve sdělovacích prostředcích málo mluví o pozitivních činech, že prostor dostávají hlavně události negativní. A tak pouhý zlomek lidí si je vědom, že funguje jako loutka negativních sil.

Velmi účinným nástrojem je televize, protože působí jak optickými, tak zvukovými stimuly. Škodí jemnohmotnému tělu a ještě brání duchovnímu vývoji. Hlavně dětem tohle neprospívá. Mám na mysli zejména podprahové podněty, které působí na nevědomou část člověka a člověkem manipulují.

- reklamou

Stejně je to u reklamy, jejímuž působení jsme stále vystaveni, a tak opět manipulování. Cílem reklamy je vyvolat v konzumentovi potřebu, kterou dříve neměl. Vsugeruje udělat to, co by ho předtím ani nenapadlo, protože by ho to nezajímalo.

- moderními technologiemi

Manipulace dále probíhá vlivem neviditelného, ale velmi škodícího záření. To lidem ubližuje, ale navíc i kontroluje. Kdo je zaměstnan, ten tomu nemůže uniknout. Ovšem každý se před tím může

chránit. Prosbou. Stejně jako před jídlem, můžeme i před uvedením přístroje do provozu poprosit o clonu před všemi škodlivými vlivy. Ale také zjistit, zda je používání takových přístrojů nutné.

- nevhodnou hudbou

Mám na mysli hlučnou disharmonickou hudbu, o jejímž negativním vlivu mnozí nic netuší.

2. Manipulace na duchovní úrovni

Tu je velmi těžké a také nebezpečné odhalit. Jak víme, odčerpávají negativní síly životní sílu lidí, protože tu svou dávnou ztratily, ale k působení na Zemi ji potřebují. Jejich útoky v poslední době jsou stále častější a intenzivnější, protože si jsou vědomy toho, že jejich čas na Zemi končí.

Na lidstvo působí dvěma způsoby:

- celospolečensky

K tomu je využívána hmotná věda, která zdůrazňuje rozum, popírá existenci Boha, ale také Lucifera, jehož zařazuje do říše báčhorek a mýtů. Znevažuje a zesměšňuje zákon reinkarnace, hlásá heslo: Užij si, co můžeš, protože beztak po smrti nic není. Takovými názory jsou infikováni mladí i staří. V domovech důchodců zase platí zásada nemluvit o smrti, aby jejich obyvatelé neznejistili a nezačali se touto myšlenkou trápit.

Jednou jsme navštívili v nemocnici umírající paní. Pokusili jsme se s ní hovořit na téma lidského odchodu. Ona o tom hodně věděla a rozhovor na toto téma jí velmi pomohl. Ovšem druhá pacientka se ohradila: „Jsme v nemocnici a tady se o smrti nemluví!“ Vidíte, tak závažné téma – duchovní a duševní procesy odehrávající se během přechodu do nadzemí se potlačují do posledního okamžiku.

- individuálně

Všichni jsme se s takovými útoky setkali, protože nikdo jich není ušetřen. Nejdůležitější složkou duševní hygieny je proto schopnost ataky rozpoznat a vědomě se před nimi bránit. Kdo sugesce přijímá, otevírá si auru a následkem toho ztrácí sílu. Pak začíná trpět duševními disharmoniemi, které mnohdy skončí újmou na zdraví. Čím dříve

se naučíme ataky rozpoznávat, tím lépe. Pak se před nimi můžeme chránit. Jak? Základní obranou je vědomé uzavření aury.

Na str. 10 - 12 jsme se seznámili s technikami, které nám doporučuje učitel Emanuel trénovat. Ale jedno je ještě nutné: vyvarovat se všech okultních činností - kyvadel, vykládání karet, obracení skleniček, automatického psaní apod.

Ohroženy jsou zejména senzitivní osoby, které si své založení přinesly většinou z minulého života. Odmítají rady duchovně zkušených lidí, které je od takových činností odrazují.

Tito lidé jsou přesvědčeni, že jsou obdarováni a lehkovážně se zaplétají do sítí negativních sil. Ty v nich pak mají snadnou kořist a čerpají z nich životní sílu.

Jak se to vyvíjí? Tito lidé jsou pyšní na své výjimečné schopnosti, které za obrovské podpory negativních sil rozvíjejí a používají. Negativní síly jim vsugerovávají, jak jsou výjimeční a mimořádní a že na Zemi mají velké poslání - sloužit lidstvu. Mnozí si dokonce myslí, že jsou inkarnovaným Kristem či Matkou Marií.

Když pak plně důvěřují svým schopnostem a informacím, síly protikladu nechají spadnout svoji masku a dotyční často zešílí či spáchají sebevraždu.

Další důležitá zásada duševní hygieny je **šetrně a moudře zacházet s vlastní energií**. Existuje spousta zajímavých věcí, které jsou vykládány na různých aktivitách, seminářích a přednáškách. Ale v každém případě kontrolujeme, zda jsou pro náš duchovní vývoj nezbytně nutné a zda nás vedou k Bohu blíž!

Zejména dnes je duševní hygiena nutná, chceme-li splnit svůj životní plán, který jsme spolu se svým duchovním učitelem před inkarnací vypracovali. A k tomu dostaneme, prosíme-li o to, každou myslitelnou pomoc seshora.

...Hluboko do své duše si zapište tři zásady duševní hygieny:

1. Poznej sám sebe

UVĚDOM SI, ŽE NA ZEMI JE ZLO ŠÍŘENO LIDMI, U KTERÝCH PŘEVládá rozum nad citem, kteří staví pouze na hmotě. Často jsou prodlouženou rukou zla. Nejsi i ty takový? Pokud ano, takového postoj se zbav. Tím začni.

Takový pokyn pozemské školy nedají, ale Tys žákem vysoké školy duchovního světa Boha! Kdo staví jen na vnějším světě vysvětlovaném pozemským školstvím, ten je ve své duši založen materialisticky.

Ale materialismus je prosycen silami temna. Jak se můžeš posunout ve svém vývoji, když tě dnes a denně okouzluje pouze hmota?

Dnešní lidstvo je egocentrické a slouží svým pudům. Ale tudy cesta nevede.

Pouze vědět nestačí! Činy jsou nutné! Kdo staví jen na vědomostech, kdo se chlubí svými znalostmi, ten je jenom krok od toho stát se pyšným.

Znalosti neznamenají moudrost. Vědět a současně být pokorný je to pravé. Jsi-li takový, pak stojíš na první příčce pravého sebepoznání. Pak začínáš být schopný správně používat své síly.

2. Ovládej sám sebe

Váš vlastní duch, Boží jiskra se má stát moudrým pánem vlastní duše, duševních sil a vašeho těla. Ba co víc. Má být pánem v duši zakotvených sklonů, zvyků, neřestí atd.

To ale neznamená, že člověk má trádat a živořit. Mluvíme přece o duševní hygieně, o očistě duše!

Nelze otročit svému malému já, protože to zkouší Boží jiskru, ono Já, si podmanit. A na Zemi se mu to daří! Jak je to zvrácené a nesmyslné. Stavíš na svých prožitcích a požitcích. Reklamy ti přímo či utajeně vnucují, co ještě musíš mít a zažít. O duševní hygieně se nemluví, neboť to není v zájmu negativních sil. Ony se jí totiž nezabývají, nemají ji a nechtějí ji dopřát ani tobě.

Takže: v každé situaci se ovládej. Zkoumej, zda to, co ti kdo doporučuje a namlouvá, je pro tvůj duchovní život a čistotu duše vhodné. Ale zapoj také rozum. Pak poznáš, že přišlo to, co duši může ublížit. Co ji špiní, zatěžuje a spoutává. Pak jsi v sobě vyvinul smysl pro ochranu a výstavbu svých sil. Snaž se, můj milý, opravdu to stojí za to!

3. Zušlecht'uj sám sebe

Znáš tyto slavné verše? „Ušlechtilý nechť je člověk, ochoten pomoci a dobrý!“ Teoreticky to umíš, ale vůle k činům a skutky ti chybí.

Všechny moje rady mají zušlechtit charakter. To je duchovní vzestup. Máš být člověkem v pravém slova smyslu, máš být na Zemi ztělesněnou láskou Boží, dítětem Božím. Lásku vyzařovat. Ale bez postupného zdokonalování to nedokážeš.

Slyšel jsi někdy o myšlení srdcem? Znáš rozumové myšlení. Ale myšlení srdcem znamená cit a účastenství vycházející z ducha. Z Boží jiskry. Potřebuješ sice rozumovou a myšlenkovou kontrolu, ale základem je zušlecht'ování charakteru.

Staneš se kupříkladu svědkem rozepře. Diskuse stále eskaluje, až se lidé začínají hádat. Běžný člověk se tím baví, zajímá ho konflikt druhých. Ne však ty. Ze tvých rtů nemá vyjít jediná negace a škodolibost.

Člověk myslící srdcem, protože se k této schopnosti dopracoval a cvičil se v ní, se nepřidá ani na jednu stranu konfliktu. Jde do sebe, hledá vhodná slova a vysílá na skupinku lásku, mír a harmonii.

Ba co víc. Jelikož ví, že za hádajícími jsou negativní síly, prosí: „Otče, prosím, pomoz jim, aby již skončili. Aby se jeden druhému podívali do očí a mohli spolu vycházet v harmonii, protože se udobřili!“

A ještě třetí věc udělá: Pomůže, dá sílu a požádá o ni a ještě pomůže duchovnímu světu prosbou: „Otče, pomoz duchovním průvodcům, aby nebyli vytačeni negativními silami! Pomoz, aby i tito duchovní průvodci, které jsi určil, jim pomáhali a mohli opět s nimi žít v harmonii!“

Ušlechtilý člověk přece nemůže zůstat pasivní ke svým padlým sourozencům. Snaží se mentálně a modlitbou pomoci všem dětem stvořeného vesmíru. Takové je myšlení srdcem se všemi jeho důsledky. Měj na paměti, že život, láska, Boží láska, Bůh, všechno jedno jest. Že Bůh v harmonii a řádu vše stvořil. Na pilířích lásky dnes spočívá a spočívá vždy bude celé stvoření. Bůh tvoří vše z lásky!

Děkuji vám, moji milí.

Nyní vám chci předat vnitřní mír duše, onu duchovní sílu a moc, která vám dá křídla tyto úkoly zvládnout. Spolupracovat na vinici Páně. Společně s Kristem a všemi sourozenci.

NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Bůh budiž pozdraven!

Milí přátelé!

Doufal jsem, že vám budu moci předat tento sešit osobně. Bohužel jsem přecenil své schopnosti. I když moje léčba rakoviny je podle lékařů úspěšná, nepřekonal jsem dodnes vedlejší účinky celé terapie. Můj imunitní systém vůči nákaze byl úplně zničen a možná infekce chřipkou by byla velmi nebezpečná, a tak jsem odsouzen sedět doma. Alespoň jsem pro vás mohl připravit tento sešit. Naši rakouští přátelé mně pomohou s tiskem a kompletací sešitů. Věřím, že je do Vánoc budete moci číst.

Když jsem prosil Harduse o jeho příspěvek, netušil jsem, o čem nám bude psát. Byl jsem překvapen, když jsem jeho dopis četl. Píše nám o problémech, o kterých jsem s vámi chtěl hovořit. Jeho vysvětlení je mnohem dokonalejší, než bych ho mohl předat já sám. Musíme si neustále uvědomovat, že za naši cestu k dokonalosti, k lepšímu životu jsme především zodpovědní my sami. Držme se směru, který jsme si zvolili. Hledání senzací, novinek, nových poznatků a učitelů nás vede jen na scestí.

Končí rok, co nám přinese další, to nevíme. Snad i něco dobrého, kdo ví. Ale čekají nás svátky radosti, vzpomínáme na příchod našeho Spasitele. Musíme věřit, že lidé přece jen ještě přijdou k rozumu. Přijměte moje přání k Vánocům i k novému roku, hodně zdraví, klidu, spokojenosti. Děkuji všem, kteří pomohli s vydáním tohoto sešitu.

Srdečně zdraví

František

